

Lema: “Neva”

Neva e neva floriñas brancas
caen trapiños de neve.
Mainamente apousan cal follas nos campos,
e a súa máxica cor que todo vai trocando
en tonos máis claros, brillantes e albos.
Eu non estou afeito, necesito mudar
e saír deste pan de centeo
que quero atopar esas sabas suaves
que na noite se agochan caladas
e algodónan os teitos das casa,
os balos, os prados.
E coa neve facer labradíos, bonecos,
pastores, fogares, as pontes, camiños,
na lagoa os parrulos, a prata no río,
...quediñamente, ata que canso
de xogar e gozar entre o xelo,
unha a unha leva-las figuras
pra poñer no Belén de Begonte,
e bota-lo pan trigo en fariña miúda,
como adrezo, en tellados e montes.
Neva e neva, que eu quero que neve
e que cubra todo, cal leite xeadado,
...que gusto de ve-las folerpas lenemente apaisadas
callando e facendo mil formas,
unhas novas paisaxes ¡Nesta Terra, non noutras!
con brancura que os meus ollos cegue,
caen pouco a pouco trapiños de neve.

Mero, nadal 1995